

עוד טוען ברנארדארי כי אין הוא מאמין במושג "טרור הבודדים". מחר, לרבריו, אולי יהיו עשרות ואחר כך מאות "רוצחי יהודים", שיזכו ללייקים רבים ברשת ולאלפי עוקבים, לכן אין הוא מוכן לשמוע כי המפגעים הם "זאבים בודדים" כהגדרתו. הפילוסוף המוערך גם לא מוכן לשמוע יותר כי צעירים אלה לא ניתנים "לשליטה ולפיקוח". יש לו מילים קשות מאוד כלפי יו"ר הרשות הפלשתינית אבו מאזן, אשר רק לפני כמה שבועות "כינה את רצח הווג איתם ונעמה הנקין בנוכחות ילדיהם 'הרואי', ולאחר מכן גינה את מראה היהודים מטני פים ברגליהם 'המוזהמות' את מתחם הר הבית, ואף הגדיר כל טיפת דם שנוזלת מכל שאהיד שהקריב את חייו למען ירושלים כ'קדושה'".

לוי יוצא חוצץ נגד החיבור שנעשה בין ייאוש חברתי ופוליטי לאקט הבחירה בטרור, כמעין תירוץ המצדיק את הפיגועים. עוד הוא קושר בין הטרור בקשמיר השבוע לטרור בסוריה ובעיראק. "זו רק עוד כמה שבו פועל הטרור הג'יהאדיסטי", הוא הכי ריו והוסיף כי "זה בלתי נסבל שרוב כלי התקשורת בעולם לא מייחסים חשיבות גדולה לכאבן של המי שפחות הישראליות השכולות כפי שהם מתייחסים למשפחות הפלשתיניות".

את המאמר הוא חותם: "מה שעוד בלתי נסבל הוא המיתוס הקטן אשר מתחיל להירקם סביב שיגרת הדיקורות: האם מכיוון שהתוקף עני ומדוכא, עליו להשתמש בכלי הרצח היחיד שבהישג ידו מאחר שאין לו נשק אחר? כאשר אני רואה את להבות הסכין אני נזכר בהוצאה להורג של דניאל פרל (שנרצח על ידי אלקאעידה ב'2002; ב"ב). אני חושב על עריפת ראשיהם של השבוי הצרפתי הרווה גורדל, ג'יימס פולי ודיוויד היינס (שנרצחו כולם על ידי דאעש; ב"ב) הסרטונים של דאעש היו כמו בית ספר, אנחנו מתמודדים מול גל ברבריות שיש לגנות ללא תנאי מאחר שהוא מייצא את שיטותיו לכל מקום בעולם". לסיום, אין ספק שההסברה הישראלית קיבלה חיי זוק השבוע מושינגטון, מפאריס ומכל מקום שבו יש לישראל ידירים. ■

תיר את שביעות רצונו מהצלחת הכנס. בשנה הבאה הוא משוכנע כי יהיו יותר מ-2,000 מש"תתפים. מן הסתם, אכן חיים היה מעדיף לקבל בזמן הכנס הודעה רשמית שלפיה ההסכם עם איראן נדחה על ידי הקונגרס, אך כידוע קרה ההפך: במהלך הכנס ההסכם המדובר בדיוק נכנס לתוקף. כמה סמלי. הפאנלים בכנס שעסקו בארגון דאעש זכו להתעניינות גדולה במיוחד, שכן הארגון הר"צחני מטריד את כל העולם. גם העובדה שהממשל לא עושה מספיק נשמעה לא מעט ברחבי האולם. למטבע כמובן שני צדדים, ולצד התמיכה יש גם עיוותים של המצב בישראל. למשל, הדיווח של כתב MSNBC אימן מוהירין כי בניסיון פיגוע הדק"ר רה בשער שכם, המחבל כלל לא אחז בסכין. אלא שבאופן החדשות התעקשו להעמיד את מוהירין על טעותו בשידור חי, וגם התנצלו על כך שהציגו מפות לא נכונות של ישראל. אין ספק שהחלטת ישראל לא לשתוק ולהשקיע בחזית ההסברה והע"י תונות הוכיחה את עצמה.

שלשום, כאמור, נחשפה הפגישה בין אסד לפוטין במוסקבה. יכול להיות שאסד מרגיש היום מספיק בטוח לעזוב את דמשק, צעד שהוא לא עשה מאז תחילת מלחמת האזרחים בארצו.

מבחינת אסד, הביקור ברוסיה היה הודמנות להודות לפוטין באופן אישי על הסיוע לארצו, וליי תר דיוק, למשטרו. בסוריה רוחו כי לפחות שלושה חיילים סורים נהרגו השבוע על אדמת סוריה.

צריך לזכור כי אצלנו בארץ, ובצדק, גל הטרור החדש הוא הסיפור הגדול. עם זאת, בעולם עוסי קים הרבה יותר בסוריה, שהפכה להיות מערכה בינלאומית עם פוטנציאל להידרדרות משמעותית אף יותר במצב.

אך לא רק בארה"ב מתגייסים נגד גל הטרור ולמען ההסברה הישראלית. בצרפת פירסם הס"ר פר והאינטלקטואל ברנארדארי לוי מאמר בירחון "לה פואן", ובו הצהיר כי "אין זה צודק להשוות בין הקמיקות לבין הקורבנות שלהם ולהאמין כי פרץ האלימות החדש הזה הוא ספונטני".

מאוד כרי למנוע לחץ מהבית הלבן. כשנדרש שרמן לסוגיית ההסכם, הוא השתמש באנלוגיה מעולם הקולנוע, ליתר דיוק מהמערכון הקלאסי "הטוב הרע והמכוער": "יש בהסכם מהטוב ומהרע בשנה הראשונה, ולאחר מכן הוא הופך למכוער".

יש להניח כי אילו היה מצביע בעד ההסכם, שרמן היה שומע ביקורת קשה בבית הכנסת שבו הוא מתפלל. השבוע בושינגטון היה אפשר לחוש עד כמה ההתנגדות להסכם הגרעין גדולה, בדיוק כמו בארץ. ישבתי בלובי לצידו של אהוד רונך, קונסול יש ראל לשעבר בלוס אנג'לס בשנים 2004-2007. רונך הוא יוזם הארגון. הוא חזה את הפוטנציאל הגדול הטמון בגיוס כוח ישראלי בארה"ב לטובת ישראל. לצידו פעל שהם ניקולט, מנכ"ל האר"גון ורני אלפרט. יחד עם עוד כמה ישראלים הם הפכו את הארגון לכוזה שאי אפשר להתעלם ממנו, בהיותו משמש חוד החנית במלחמה ב"בDS. ר"ר מרים ושלדון ארלטון הפכו לתורמיו הגדולים של הארגון, זאת לאחר שדאגו לסייע בפתיחתן של שלוחות שונות של הארגון בארה"ב, בין השאר בבוסטון, בפלורידה, בלאס וגאס, בפילדלפיה, בניו ג'רזי ובניו יורק. ההתלהבות בכנס, שהכיל כ-1,300 משתתפים, היתה גדולה. קהל רב בא לשמוע את הפאנלים שעסקו בסוגיות מגוונות בתחומים פרי ליטיים, תרבותיים וכלכליים.

אין ספק כי גם המעמד של הישראלי בעיני אמ"ריקה השתנה בשנים האחרונות. כיום, היהודים שמתגוררים בארה"ב רחוקים שנות אור מהכינוי "נפולת של נמושות", שלו הם "זכו" מראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. מבחינת ישראל, הם נשארו ישראליים לכל דבר. "תמיד היה ברור שהיהודים הם נכס אסטרטגי כאן באמריקה. החשיבות שלכם רק גדלה בזכות ההתארגנות של הישראלים באמריקה שהי חליטו לפעול ביתר שאת", מספר לי אחד מראשי IAC. "אנחנו יודעים כי הישראלים משלמים מחיר יקר והחיים שלהם לא קלים אבל אנחנו רוצים שהם יידעו שאנחנו עומדים לצידם תמיד", הוא חתם. שרון אכן חיים, יו"ר הארגון, התקשה להסי